

ingediend op **771** (2025-2026) – Nr. 1
26 maart 2026 (2025-2026)

Voorstel van decreet

van Philippe Muyters, Simon Bekaert, Peter Van Rompuy,
Arnout Coel, Marc Hendrickx, Kris Verduyckt en Toon Vandeurzen

tot wijziging van het decreet van 21 juni 2013
betreffende de administratieve samenwerking
op het gebied van belastingen,
wat betreft de omzetting van richtlijn (EU) 2023/2226
van de Raad van 17 oktober 2023
tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU
betreffende de administratieve samenwerking
op het gebied van de belastingen

TOELICHTING

A. ALGEMENE TOELICHTING**1. Situering**

Dit voorstel van decreet voorziet in de omzetting van richtlijn (EU) 2023/2226 van de Raad van 17 oktober 2023 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen.

Richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van Richtlijn 77/799/EEG, hierna richtlijn 2011/16/EU te noemen, werd in het interne recht omgezet door het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen.

De afgelopen jaren werd een reeks wijzigingen aangebracht aan richtlijn 2011/16/EU om op het niveau van de Europese Unie nieuwe initiatieven op het gebied van fiscale transparantie mogelijk te maken:

- bij richtlijn 2014/107/EU van de Raad, omgezet in het interne recht door het decreet houdende diverse financiële bepalingen van 18 december 2015, werd de door de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) ontwikkelde gezamenlijke rapportagestandaard (de Common Reporting Standard of CRS) voor inlichtingen over financiële rekeningen binnen de Europese Unie ingevoerd. De automatische uitwisseling van inlichtingen over financiële rekeningen van niet-fiscale inwoners is vastgesteld in de CRS en vormt het mondiale kader voor die uitwisseling;
- richtlijn 2011/16/EU werd vervolgens gewijzigd bij richtlijn 2015/2376/EU van de Raad, die voorziet in de automatische uitwisseling van inlichtingen over voorafgaande grensoverschrijdende fiscale rulings. Die wijziging werd omgezet in het interne recht door het decreet van 23 december 2016 houdende diverse fiscale bepalingen en bepalingen omtrent de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen;
- de wijziging bij richtlijn 2016/881/EU van de Raad voorziet in de verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen tussen belastingdiensten met betrekking tot landenrapporten van multinationale ondernemingen. Richtlijn 2016/881 werd niet omgezet omdat de door de richtlijn aangebrachte wijzigingen geen Vlaamse materiële bevoegdheid raken;
- richtlijn 2016/2258/EU van de Raad legt, gelet op het nut dat antiwitwasinlichtingen kunnen hebben, de lidstaten de verplichting op om de belastingdiensten toegang te geven tot de 'customer due diligence'-procedures die door financiële instellingen worden verricht op grond van richtlijn 2015/849/EU van het Europees Parlement en de Raad. Deze richtlijn werd alleen federaal omgezet omdat er niet aan een Vlaamse bevoegdheid geraakt werd;
- richtlijn 2018/822/EU introduceerde vervolgens een bijkomende rapportageverplichting met het oog op de automatische uitwisseling van inlichtingen over meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies. Deze wijziging werd in het interne recht omgezet door het decreet van 26 juni 2020 tot wijziging van het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen, wat betreft de verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied met betrekking tot meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies;

- richtlijn 2021/514/EU verbeterde het bestaande kader voor de uitwisseling van inlichtingen en de administratieve samenwerking. Deze wijziging werd omgezet in het interne recht door het decreet van 10 februari 2023. Daarnaast stelt artikel 8 bis quater van de richtlijn een rapportageverplichting voor platform-exploitanten vast en een verplichte automatische uitwisseling van de door die platformexploitanten gerapporteerde inlichtingen. Deze bepaling werd niet omgezet in het decreet omdat de wijziging niet aan de Vlaamse materiële bevoegdheid raakt.

2. Inhoud

2.1. Probleemstelling en omgevingsanalyse

Belastingfraude, belastingontduiking en belastingontwijking zijn een grote uitdaging voor de Unie en op mondiaal niveau. Informatie-uitwisseling is van cruciaal belang in de strijd tegen dergelijke praktijken.

Het Europees Parlement heeft gewezen op het politieke belang van billijke belastingheffing en van de bestrijding van belastingfraude, belastingontduiking en belastingontwijking, onder meer door middel van nauwere administratieve samenwerking en meer informatie-uitwisseling tussen de lidstaten.

Naar aanleiding van een verslag van de Raad voor Economische en Financiële Aangelegenheden (Ecofin) aan de Europese Raad, waaraan de Raad op 7 december 2021 zijn goedkeuring heeft gehecht, werd de Europese Commissie verzocht om richtlijn 2011/16/EU verder te herzien. Het algemeen wettelijk kader van de richtlijn is solide, maar moet worden aangescherpt om ervoor te zorgen dat het volledige potentieel van de inlichtingenuitwisseling wordt benut.

Met het oog op een betere bestrijding van belastingfraude, -ontduiking en ontwijking heeft de omzetting van die richtlijn tot doel om:

- nieuwe definities in te voegen voor de begrippen 'inkomsten uit dividenden zonder bewaarneming', 'levensverzekeringsproducten die niet onder andere rechtsinstrumenten van de Unie inzake inlichtingenuitwisseling en andere soortgelijke maatregelen vallen' en 'cliënt';
- de inkomsten- en vermogenscategorieën waarvoor de automatische uitwisseling van inlichtingen geldt, uit te breiden;
- de automatische uitwisseling van inlichtingen over de voorafgaande grensoverschrijdende rulings met betrekking tot natuurlijke personen uit te breiden;
- een wijziging aan te brengen aan de bepaling over de vrijstelling van de meldingsplicht op basis van het beroepsgeheim om tegemoet te komen aan het arrest van het Hof van Justitie van 8 december 2022 in zaak C-694/20;
- een ruimer gebruik toe te staan van de inlichtingen die in het kader van richtlijn 2011/16/EU worden verstrekt;
- vanaf 1 januari 2028 een minimale bewaartermijn van vijf jaar vast te stellen voor de gegevens die door de uitwisseling van inlichtingen zijn verkregen;
- de effectiviteit van de uitwisseling te vergroten door maatregelen op te nemen over de rapportage en verstrekking van het fiscaal identificatienummer.

Richtlijn (EU) 2023/2226 voorziet naast die wijzigingen ook in een rapportageverplichting voor rapporterende aanbieders van cryptoactivadiensten en een verplichte automatische uitwisseling van de door rapporterende aanbieders van cryptoactivadiensten gerapporteerde inlichtingen (nieuw artikel 8 bis quinquies). Die nieuwe rapportageverplichting biedt het hoofd aan nieuwe uitdagingen die voortvloeien uit het toenemende gebruik van alternatieve betaal- en beleggingsmiddelen, wat nieuwe risico's op belastingontduiking inhoudt en nog niet onder richtlijn 2011/16/EU valt. De automatische uitwisseling van die inlichtingen tussen belastingautoriteiten is essentieel om hun de nodige informatie te verschaffen zodat ze de verschuldigde bedragen aan inkomstenbelasting correct kunnen vaststellen.

Naar analogie van de omzetting van richtlijn 2011/16/EU moet elke bevoegde overheid, zowel op federaal als op deelstatelijk niveau, de richtlijn omzetten voor haar eigen bevoegdheden. De wijzigingen die artikel 1, 6), van richtlijn (EU) 2023/2226 (nieuw artikel 8 bis quinquies) aanbrengt met betrekking tot de verplichte automatische uitwisseling van door rapporterende aanbieders van cryptoactivadiensten gerapporteerde inlichtingen, ressorteren onder de federale bevoegdheden en worden bijgevolg niet omgezet in dit voorstel van decreet.

De FOD Financiën is het best geplaatst om de door de rapporterende aanbieders van cryptoactivadiensten gerapporteerde inlichtingen automatisch te verkrijgen en uit te wisselen. Een dergelijke werkwijze beantwoordt overigens aan overweging 12 van de richtlijn, die vooropstelt dat de rapportage doeltreffend, eenvoudig en duidelijk omschreven moet zijn, en dat de administratieve lasten voor de sector tot een minimum moeten worden beperkt.

Voor de omzetting van de bepalingen van de richtlijn die betrekking hebben op de verplichte automatische uitwisseling van de door de rapporterende aanbieders van cryptoactivadiensten gerapporteerde inlichtingen, wordt een samenwerkingsakkoord gesloten met de federale overheid en de andere gefedereerde entiteiten die de richtlijn zullen omzetten. Daartoe wordt het toepassingsgebied uitgebreid van het bestaande samenwerkingsakkoord van 27 maart 2017 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap in het kader van de richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van Richtlijn 77/799/EEG en in het kader van de gemengde bilaterale en multilaterale verdragen tussen het Koninkrijk België en een andere Staat of andere Staten die voorzien in een administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen. Die werkwijze is in overeenstemming met randnummer 14 van advies 52.632/3 van de Raad van State bij de omzetting van richtlijn 2011/16/EU.

Bij decreten tot implementatie van Europese regelgeving is er geen vrije beleidsruimte.

2.2. Impactanalyse

2.2.1. *Maatschappelijke impact*

De voorliggende wijzigingen dienen het algemeen openbaar belang. Belastingheffing en de beoogde bestrijding van belastingfraude, -ontduiking en -ontwijking, het veiligstellen van belastinginkomsten en het bevorderen van eerlijke belastingheffing versterken de mogelijkheden voor sociale, politieke en economische inclusie in de lidstaten.

2.2.2. *Impact op de grondrechten*

Richtlijn 2023/2226/EU en bijgevolg ook het voorstel van decreet dat in de omzetting van die richtlijn voorziet, eerbiedigen de grondrechten en de beginselen die in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn erkend. Die richtlijn en dit voorstel van decreet waarborgen met name de volledige inachtneming van het in artikel 8 van het Handvest vastgelegde recht op de bescherming van persoonsgegevens. In dat verband wordt benadrukt dat verordening (EU) 2016/679 (AVG) en verordening (EU) 2018/1725 van toepassing zijn op de verwerking van persoonsgegevens op grond van richtlijn 2011/16/EU. Verder beoogt de richtlijn te waarborgen dat de vrijheid van ondernemerschap onverkort wordt geëerbiedigd.

Bij de totstandkoming van de richtlijn werd de Europese toezichthouder voor gegevensbescherming geraadpleegd.

De verwerking van persoonsgegevens in het kader van richtlijn 2011/16/EU en het decreet van 21 juni 2013 is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang in de zin van artikel 6.1 van de AVG. De rechtmatigheid van de gegevensuitwisseling hangt met andere woorden niet af van het wederzijdse karakter van de uitwisseling, maar van het zwaarwegende algemeen belang om een belastingsysteem te kunnen verwezenlijken dat, ondanks de discrepanties tussen belastingsystemen van Europese lidstaten, niet toelaat om gebruik te maken van die discrepanties om zo tot een eerlijker belastingklimaat te komen.

Belangrijk om daarbij te benadrukken is dat iedere vorm van gegevensverwerking in dit voorstel van decreet rechtstreeks voortvloeit uit richtlijn 2023/2226/EU.

2.2.3. Budgettaire impact

De omzetting van richtlijn 2011/16/EU en de wijzigingen ervan hebben alleen een rechtstreekse invloed op het Vlaamse Gewest voor de gewestbelastingen waarvan het Vlaamse Gewest zelf de inning en invordering verzorgt. Gelet op de materie is de impact daarvan beperkt.

Een verbeterde uitwisseling en samenwerking kan resulteren in efficiëntere controles. De potentiële extra inkomsten die daarvan het gevolg kunnen zijn, zijn echter moeilijk te becijferen.

2.2.4. Bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen

Dit voorstel van decreet heeft geen weerslag op de lokale en provinciale besturen.

2.3. Implementatie

Het voorstel van decreet legt 1 januari 2026 vast als datum voor de inwerkingtreding van het decreet.

In afwijking daarvan zullen de bepalingen die betrekking hebben op de minimale bewaartermijn van gegevens, en op de verplichte rapportage en verstrekking van het fiscaal identificatienummer voor belastingtijdvakken die ingaan op of na 1 januari 2028, pas in werking treden vanaf 1 januari 2028. De bepaling die betrekking heeft op de verplichte rapportering van het fiscaal identificatienummer voor belastingtijdvakken die ingaan op of na 1 januari 2030, zal in werking treden vanaf 1 januari 2030.

3. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

Dit voorstel van decreet regelt zowel een gemeenschaps- als een gewestaangelegenheid. Overeenkomstig artikel 170, §2, van de Grondwet beschikken zowel het Vlaamse Gewest als de Vlaamse Gemeenschap over een autonome belastingbevoegdheid. In navolging van het advies van de Raad van State 52.632/3 van 4 februari 2013 over het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen worden de gemeenschapsaangelegenheden waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is, ook opgenomen om tot een correcte omzetting van de richtlijn te komen. De Raad van State stelt in zijn advies immers duidelijk dat de Vlaamse Gemeenschap die bevoegdheid heeft en dat het feit dat een bepaalde activiteit waarop een richtlijn betrekking heeft, in een lidstaat (nog) niet bestaat, die lidstaat niet ontslaat van zijn verplichting tot het omzetten van die richtlijn.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Dit decreet regelt zowel een gemeenschaps- als een gewestaangelegenheid. Het materiële toepassingsgebied van richtlijn 2011/16/EU, die door richtlijn (EU) 2023/2226 wordt gewijzigd, omvat immers “elke vorm van belastingen die door of namens een lidstaat of de territoriale of bestuurlijke onderdelen van een lidstaat, met inbegrip van de lokale overheden, worden geheven”. Voor verdere toelichting hierbij wordt verwezen naar punt 3 van de algemene toelichting.

Artikel 2

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

De concordantietabellen voor de omzetting van richtlijn 2023/2226 zijn opgenomen in de bijlagen bij deze toelichting.

Artikel 3

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 4

Met dit artikel wordt in artikel 5 van het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen de definitie voor het begrip ‘voorafgaande grensoverschrijdende ruling’ aangepast naar aanleiding van de uitbreiding van de automatische uitwisseling van voorafgaande grensoverschrijdende rulings die voortvloeit uit artikel 6.

Daarnaast worden aan hetzelfde artikel definities toegevoegd van de begrippen ‘inkomsten uit dividenden zonder bewaarneming’, ‘levensverzekeringsproducten die niet onder andere rechtsinstrumenten van de Unie inzake inlichtingenuitwisseling en andere soortgelijke maatregelen vallen’ en ‘cliënt’.

Artikel 5

Dit artikel wijzigt artikel 11 van hetzelfde decreet. Op grond van artikel 11 deelt de bevoegde autoriteit automatisch de inlichtingen mee waarover ze ten aanzien van de ingezetenen van een lidstaat beschikt met betrekking tot specifieke inkomsten- en vermogenscategorieën. Om mazen in de wetgeving te dichten die belastingfraude, belastingontduiking en belastingontwijking mogelijk maken, worden de inkomsten- en vermogenscategorieën die al werden opgesomd, nu aangevuld met een extra categorie: inkomsten uit dividenden zonder bewaarneming, met uitzondering van inkomsten uit dividenden die zijn vrijgesteld van vennootschapsbelasting overeenkomstig artikel 4, 5 of 6 van richtlijn 2011/96/EU van de Raad van 30 november 2011 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende lidstaten. Ter verduidelijking van die nieuwe categorie wordt bij artikel 4 een definitie ingevoegd.

Artikel 6

Met deze wijzigingsbepaling worden enkele wijzigingen aangebracht aan het bestaande artikel 11/1 van hetzelfde decreet.

Punt 1° vervangt paragraaf 3 van artikel 11/1. De huidige paragraaf bepaalt een uitzondering op de verplichte automatische gegevensuitwisseling als de grensoverschrijdende ruling uitsluitend betrekking heeft op belastingzaken van natuurlijke personen. Als er geen inlichtingen over rulings met betrekking tot natuurlijke

personen worden uitgewisseld, zijn de belastingdiensten van de betrokken lidstaten mogelijk niet op de hoogte van dergelijke rulings. Het risico bestaat daardoor dat er mogelijkheden voor belastingfraude, belastingontduiking en belastingontwijking tot stand worden gebracht. Om dat risico te beperken en om de administratieve lasten te verminderen, moet de automatische uitwisseling van voorafgaande grensoverschrijdende rulings tot dergelijke rulings worden uitgebreid als het bedrag van de transactie of van de reeks transacties waarnaar in de voorafgaande grensoverschrijdende ruling wordt verwezen, de drempel van 1.500.000 euro, of het equivalent daarvan in andere valuta, overschrijdt. Met deze wijziging wordt ook uitvoering gegeven aan het verzoek van Ecofin in 2022 aan de Europese Commissie om de uitwisseling van inlichtingen uit te breiden tot grensoverschrijdende rulings voor vermogende personen.

Om te bepalen of de drempel van 1.500.000 euro is overschreden, verduidelijkt het nieuwe tweede lid dat de omvang van het materiële belang doorslaggevend is. Zo zal een grensoverschrijdende ruling waarin melding wordt gemaakt van een bedrag dat minder is dan 1.500.000 euro, alsnog automatisch moeten worden uitgewisseld als blijkt dat de omvang van het materiële belang dat met de ruling is gemoeid, hoger is dan het drempelbedrag.

Daarnaast bepaalt de nieuwe paragraaf de automatische uitwisseling van voorafgaande grensoverschrijdende rulings die bepalen of een persoon al dan niet fiscaal ingezetene is van de lidstaat die de ruling afgeeft. In het belang van de evenredigheid en om de administratieve lasten te verminderen, mogen inlichtingen over bepaalde gangbare voorafgaande grensoverschrijdende rulings die een element kunnen bevatten op basis waarvan kan worden bepaald of een natuurlijke persoon al dan niet fiscaal ingezetene is van een lidstaat, echter niet louter om die reden worden uitgewisseld. Inlichtingen over voorafgaande grensoverschrijdende rulings over bronbelasting van niet-ingezetenen die betrekking hebben op inkomsten uit arbeid, tantièmes en presentiegelden en pensioenen, mogen niet worden uitgewisseld, tenzij het bedrag van de transactie of reeks transacties van de voorafgaande grensoverschrijdende ruling de drempel overschrijdt.

Punt 2° en 3° brengen naar aanleiding van de uitbreiding in paragraaf 5 een aantal wijzigingen aan in de lijst met de verplicht te verstrekken gegevens.

Artikel 7

Met dit artikel wordt een wijziging doorgevoerd in artikel 11/2, §2, van hetzelfde decreet. Die wijziging heeft betrekking op de gegevens die in het kader van artikel 11/3 tot en met 11/11 worden meegedeeld aan de buitenlandse autoriteiten van andere lidstaten.

Punt 1° bepaalt een uitzondering op de verstrekking van identificatiegegevens naar aanleiding van het arrest van het Hof van Justitie van 8 december 2022 in zaak C-694/20. Voor een inhoudelijke toelichting kan verwezen worden naar de toelichting bij artikel 8.

In punt 2° wordt verduidelijkt welke gegevens in de samenvatting van de inhoud van de meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie moeten worden opgenomen.

Artikel 8

Met deze bepaling worden een aantal wijzigingen aangebracht aan artikel 11/6 van hetzelfde decreet, dat gedeeltelijk werd vernietigd bij arrest nr. 111/2023 van 20 juli 2023 van het Grondwettelijk Hof.

Naar aanleiding van het arrest van het Hof van Justitie van 8 december 2022 in zaak C-694/20, Orde van Vlaamse Balies e.a., werd richtlijn 2011/16/EU in die mate gewijzigd dat de bepalingen ervan niet tot gevolg hebben dat advocaten die als intermediair optreden en op grond van het juridisch beroepsgeheim waartoe ze zijn gehouden, van de meldingsplicht zijn vrijgesteld, ertoe verplicht worden elke andere intermediair die niet hun cliënt is, op de hoogte te brengen van diens meldingsverplichtingen. Dat betekent dat een advocaat op grond van zijn beroepsgeheim er niet toe gehouden is om andere intermediairs die niet zijn cliënt zijn, van hun meldingsverplichting op de hoogte te brengen. De kennisgevingsverplichting bestaat voor een advocaat alleen ten aanzien van zijn cliënt.

Het arrest van het Hof van Justitie van 29 juli 2024 in zaak C-623/22 verduidelijkt vervolgens dat “moet worden geoordeeld dat de bij artikel 8 bis ter, lid 5, van gewijzigde richtlijn 2011/16 aan de lidstaten verleende bevoegdheid om de kennisgevingsplicht in de plaats te stellen van de meldingsplicht slechts geldt ten aanzien van beroepsbeoefenaren die, zoals advocaten, naar nationaal recht gerechtigd zijn de vertegenwoordiging in rechte te verzekeren” (overweging 108).

Verder oordeelt het Hof dat “de ongeldigheid van artikel 8 bis ter, lid 5, van gewijzigde richtlijn 2011/16 in het licht van artikel 7 van het Handvest, die door het Hof is uitgesproken in het arrest van 8 december 2022, Orde van Vlaamse Balies e.a. (C694/20, EU:C:2022:963), enkel geldt ten aanzien van personen die hun beroepsactiviteit uitoefenen onder een van de in artikel 1, lid 2, onder a), van richtlijn 98/5 genoemde beroepstitels” (overweging 120).

Daarom worden enkele wijzigingen aangebracht in artikel 11/6 van hetzelfde decreet, dat de ontheffing van de meldingsplicht bepaalt ingeval die meldingsplicht een inbreuk zou vormen op het beroepsgeheim. In overeenstemming met de vervanging van artikel 8 bis ter, lid 5, van richtlijn 2011/16/EU, die voortvloeit uit de omzetting van artikel 1, 4), a), van richtlijn (EU) 2023/2226, wordt bepaald dat een intermediair die advocaat is en gebonden is door een beroepsgeheim, er alleen toe gehouden is zijn cliënt (intermediair, in voorkomend geval relevante belastingplichtige) op de hoogte te brengen van zijn meldingsverplichting. Ter verduidelijking van die wijzigingen voegt artikel 4 van dit decreet een definitie in van het begrip ‘cliënt’.

Artikel 11/6, §3, werd vernietigd bij arrest nr. 111/2023 van 20 juli 2023 van het Grondwettelijk Hof, voor zover dat arrest bepaalt dat een advocaat die optreedt als intermediair, zich niet kan beroepen op het beroepsgeheim ten aanzien van de verplichting tot periodieke melding van marktklare constructies in de zin van artikel 11/4 van hetzelfde decreet. Daarom wordt die paragraaf 3 vervangen in punt 2°, met het oog op een verduidelijking dat er geen beroepsgeheim of ontheffing van rechtswege kan worden ingeroepen over de initiële meldingsplicht voor marktklare constructies.

In tegenstelling tot wat is vastgesteld voor de initiële meldingsplicht voor marktklare constructies, is het, gelet op de inlichtingen die moeten worden meegedeeld in het kader van de periodieke meldingsplicht, niet uitgesloten dat die meldingsplicht betrekking heeft op activiteiten die onder het beroepsgeheim vallen (zie overweging B.9.4 van arrest nr. 111/2023 van 20 juli 2023 van het Grondwettelijk Hof). Er kan dus wel degelijk een beroepsgeheim worden ingeroepen voor de periodieke verslagen van de marktklare constructies, vermeld in artikel 11/4. Inlichtingen die daarentegen bij de initiële individuele melding van een marktklare constructie moeten worden meegedeeld, zijn vanwege de aard zelf van die constructie niet gedekt door het beroepsgeheim (zie overweging B.9.3 van arrest nr. 111/2023 van 20 juli 2023 van het Grondwettelijk Hof).

Artikel 9

Met dit artikel wordt een wijziging doorgevoerd in artikel 21 van hetzelfde decreet, dat betrekking heeft op de voorwaarden voor de administratieve samenwerking, meer bepaald de openbaarmaking van inlichtingen en bescheiden.

In punt 1° wordt verduidelijkt dat de inlichtingen waarover de bevoegde autoriteit beschikt, ook gebruikt kunnen worden voor de vaststelling, de toepassing en de handhaving van douanerechten, en voor de bestrijding van witwassen en terrorismefinanciering. Als gevolg van een onduidelijk kader was er onzekerheid ontstaan over het gebruik van die inlichtingen. Gezien het verband tussen belastingfraude, belastingontduiking en belastingontwijking, en het witwassen van geld, ook op het gebied van handhaving, is het passend te verduidelijken dat de tussen de lidstaten verstrekte inlichtingen ook voor die doelen gebruikt moeten kunnen worden.

Daarnaast wordt tussen het huidige derde en vierde lid van paragraaf 2 een nieuw lid ingevoegd dat voorziet in een uitbreiding van het gebruik van de inlichtingen die worden verzameld en uitgewisseld op basis van richtlijn 2011/16/EU. Hoewel het gebruik van die inlichtingen op andere gebieden in de regel beperkt moet blijven tot gebieden die door de inlichtingenverstreckende lidstaat overeenkomstig die richtlijn zijn goedgekeurd, moet een ruimer gebruik van de inlichtingen mogelijk worden gemaakt in situaties met bijzondere en ernstige kenmerken en als op Unieniveau is overeengekomen om maatregelen te nemen. Het gaat dan met name over situaties waarin besluiten zijn genomen op grond van artikel 215 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie met betrekking tot beperkende maatregelen. De in het kader van richtlijn 2011/16/EU uitgewisselde inlichtingen kunnen immers zeer relevant zijn voor het identificeren van schendingen of de omzeiling van beperkende maatregelen. Mogelijke inbreuken op de beperkende maatregelen kunnen omgekeerd ook relevant zijn voor belastingdoeleinden, aangezien het ontwijken van beperkende maatregelen in de meeste gevallen ook zal neerkomen op belastingontwijking met betrekking tot de betrokken activa. Gezien de te verwachten synergieën, en het nauwe verband tussen het identificeren van de omzeiling van beperkende maatregelen en het identificeren van belastingontwijking, is het derhalve passend om een ruimer gebruik van de inlichtingen toe te staan.

Punt 3° wijzigt de termijn waarover de inlichtingenverstreckende lidstaat beschikt om verzet aan te tekenen tegen een inlichtingenuitwisseling door de bevoegde autoriteit aan de buitenlandse autoriteit van een derde lidstaat, van tien werkdagen naar vijftien kalenderdagen.

Artikel 10

Dit artikel wijzigt in artikel 22, tweede lid, van hetzelfde decreet de periode waarover de bevoegde autoriteit beschikt om verzet aan te tekenen tegen het voornemen van een buitenlandse autoriteit om de van de bevoegde autoriteit verkregen inlichtingen door te geven aan een derde lidstaat, van tien werkdagen naar vijftien kalenderdagen.

Artikel 11

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 12

Het eerste lid van het nieuw ontworpen artikel 29/1 bepaalt de minimale bewaartermijn van de gegevens die door de uitwisseling van inlichtingen tussen de lidstaten overeenkomstig richtlijn 2011/16/EU zijn verkregen. Die termijn mag weliswaar niet langer zijn dan wat strikt noodzakelijk is, maar is in geen geval korter dan

vijf jaar na de datum van ontvangst van de uitgewisselde gegevens om de doelstellingen van de richtlijn, en bijgevolg ook de doelstelling van het decreet, te verwezenlijken. De minimale bewaartermijn betreft een omzetting van artikel 22, lid 3, van richtlijn 2011/16/EU. Met die minimale bewaartermijn wordt afgeweken van de maximale bewaartermijn die in artikel 30/4 van hetzelfde decreet is bepaald.

Het tweede lid bepaalt dat de bevoegde autoriteit ter validering van de juistheid van de gegevens, vermeld in artikel 11, artikel 11/1, §5, en artikel 11/2, §2, ermee belast wordt om bevestiging te verlenen over het fiscaal identificatienummer van de belastingplichtigen die onder de uitwisseling van inlichtingen vallen.

Artikel 13

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 14

Dit artikel voegt in hetzelfde decreet een artikel 29/2 in, dat betrekking heeft op de verplichte rapportage en verstrekking van het fiscaal identificatienummer.

Om de beschikbaarheid van het fiscaal identificatienummer voor de bevoegde autoriteiten van de lidstaten te vergroten, moet elke lidstaat de nodige maatregelen nemen om te eisen dat het door de lidstaat van verblijf afgegeven fiscaal identificatienummer van personen en entiteiten wordt gerapporteerd met betrekking tot inkomsten uit arbeid, tantièmes en presentiegelden en pensioenen, en met betrekking tot voorafgaande grensoverschrijdende rulings en meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies.

Er wordt dan ook voorzien in een algemene verplichting om het fiscaal identificatienummer te rapporteren en te verstrekken als dat is vereist op grond van en krachtens richtlijn 2011/16 en de bijlagen bij die richtlijn.

Het fiscaal identificatienummer is van essentieel belang voor de lidstaten om de ontvangen inlichtingen te matchen met gegevens in de nationale databanken. Het vergroot het vermogen van de lidstaten om de betrokken belastingplichtigen te identificeren en de belastingen die met hen in verband staan, correct vast te stellen.

Met de formulering "indien mogelijk" wordt tegemoetgekomen aan zeldzame situaties die zich kunnen voordoen, waarbij het voor de rapporterende entiteit of de rapporterende persoon eenvoudigweg niet mogelijk is het fiscaal identificatienummer te verzamelen en te rapporteren. Het kan onder meer gaan om gevallen waarin de rapporterende entiteit of de rapporterende persoon ondanks alle inspanningen het fiscaal identificatienummer niet heeft kunnen verzamelen of om gevallen waarin er geen fiscaal identificatienummer aan de belastingplichtige is afgegeven.

Artikel 15

Artikel 15 stelt 1 januari 2026 vast als datum voor de inwerkingtreding van het decreet.

In afwijking daarvan zullen de bepalingen die betrekking hebben op de minimale bewaartermijn van gegevens, en de verplichte rapportage en verstrekking van het fiscaal identificatienummer voor belastingtijdvakken die ingaan op of na 1 januari 2028, pas in werking treden vanaf 1 januari 2028. De bepaling die betrekking heeft op de verplichte rapportering van het fiscaal identificatienummer voor belastingtijdvakken die ingaan op of na 1 januari 2030, zal in werking treden vanaf 1 januari 2030.

Philippe MUYTERS
Simon BEKAERT
Peter VAN ROMPUY
Arnout COEL
Marc HENDRICKX
Kris VERDUYCKT
Toon VANDEURZEN

BIJLAGEN BIJ DE TOELICHTING: CONCORDANTIETABEL A EN B

Bijlage 1
Concordantietabel A

Tabel die uitgaat van de artikelen van de richtlijn
zodat nagegaan kan worden welke artikelen van de richtlijn
in welke artikelen van de Vlaamse omzettingsmaatregelen worden omgezet

Richtlijn		Vlaamse omzettingsmaatregel	
Bepaling van richtlijn 2023/2226	Nieuwe bepaling in richtlijn 2011/16	Wijzigingsbepaling van het omzettingsdecreet	Nieuwe (of gewijzigde) bepaling in het decreet van 21 juni 2013
Art. 1, 1), a)	Art. 3, 9°		
Art. 1, 1), b)	Art. 3, 14°, eerste alinea, d)	Art. 4	Art. 5, eerste lid, 15°, d)
Art. 1, 1), c)	Art. 3, 28°, 29° en 31°	Art. 4	Art. 5, eerste lid, 29°, 30° en 31°
Art. 1, 2), a)	Art. 8, lid 1, eerste alinea	Art. 5	Art. 11, eerste lid
Art. 1, 2), b)	Art. 8, lid 2		
Art. 1, 2), c)	Art. 8, lid 7 bis		
Art. 1, 3), a)	Art. 8 bis, lid 4	Art. 6, 1°	Art. 11/1, §3
Art. 1, 3), b)	Art. 8 bis, lid 6, a) en k)	Art. 6, 2° en 3°	Art. 11/1, §5, 1° en 9°
Art. 1, 4), a)	Art. 8 bis ter, lid 5	Art. 8	Art. 11/6, §1 en §3
Art. 1, 4), b)	Art. 8 bis ter, lid 14, a) en c)	Art. 7	Art. 11/2, §2, 1° en 3°
Art. 1, 5)	Art. 8 bis quater, lid 2, eerste alinea		
Art. 1, 6)	Art. 8 bis quinquies		
Art. 1, 7), a)	Art. 16, lid 1	Art. 9, 1°	Art. 21, §2, eerste lid, 1°
Art. 1, 7), b)	Art. 16, lid 2	Art. 9, 2°	Art. 21, §2, (nieuw) vierde lid
Art. 1, 7), c)	Art. 16, lid 3	Art. 9, 3° en art. 10	Art. 21, §3 en art. 22, tweede lid
Art. 1, 8)	Art. 18, lid 4		
Art. 1, 9)	Art. 20, lid 5		
Art. 1, 10)	Art. 21, lid 5 en lid 8		
Art. 1, 11)	Art. 22, lid 3 en lid 4	Art. 12	Art. 29/1
Art. 1, 12)	Art. 23, lid 3		
Art. 1, 13)	Art. 25, lid 3 en lid 4, eerste alinea		
Art. 1, 14)	Art. 25 bis		
Art. 1, 15)	Art. 27, tweede lid		
Art. 1, 16)	Art. 27 quater	Art. 14	Art. 29/2

Art. 1, 17)	Bijlage I		
Art. 1, 18)	Bijlage V		
Art. 1, 19)	Bijlage VI		
Art. 2		Art. 15	
Art. 3			
Art. 4			

Bijlage 2 Concordantietabel B

Tabel die uitgaat van de artikelen van de omzettingsmaatregel
zodat duidelijk gemaakt wordt dat de artikelen van de omzettingsmaatregel
gelezen moeten worden in het licht van de
overeenstemmende artikelen van de richtlijn

Vlaamse omzettingsmaatregel		Richtlijn	
Wijzigingsbepaling van het omzettingsdecreet	Nieuwe (of gewij- zigde) bepaling in het decreet van 21 juni 2013	Bepaling van richtlijn 2023/2226	Nieuwe bepaling in richtlijn 2011/16
Art. 1			
Art. 2			
Art. 3	Art. 2		
Art. 4, 1°	Art. 5, eerste lid, 15°, d)	Art. 1, 1), b)	Art. 3, 14°, eerste alinea, d)
Art. 4, 2°	Art. 5, eerste lid, 29°, 30° en 31°	Art. 1, 1), c)	Art. 3, 28°, 29° en 31°
Art. 5	Art. 11, eerste lid	Art. 1, 2), a)	Art. 8, lid 1, eerste alinea
Art. 6, 1°	Art. 11/1, §3	Art. 1, 3), a)	Art. 8 bis, lid 4
Art. 6, 2°	Art. 11/1, §5, 1°	Art. 1, 3), b)	Art. 8 bis, lid 6, a)
Art. 6, 3°	Art. 11/1, §5, 9°	Art. 1, 3), b)	Art. 8 bis, lid 6, k)
Art. 7	Art. 11/2, §2, 1° en 3°	Art. 1, 4), b)	Art. 8 bis ter, lid 14, a) en c)
Art. 8	Art. 11/6, §1 en §3	Art. 1, 4), a)	Art. 8 bis ter, lid 5
Art. 9, 1°	Art. 21, §2, eerste lid, 1°	Art. 1, 7), a)	Art. 16, lid 1
Art. 9, 2°	Art. 21, §2, (nieuw) vierde lid	Art. 1, 7), b)	Art. 16, lid 2
Art. 9, 3°	Art. 21, §3	Art. 1, 7), c)	Art. 16, lid 3
Art. 10	Art. 22, tweede lid	Art. 1, 7), c)	Art. 16, lid 3
Art. 11	Afdeling 6		
Art. 12	Art. 29/1	Art. 1, 11)	Art. 22, lid 3 en lid 4
Art. 13	Afdeling 7		
Art. 14	Art. 29/2	Art. 1, 16)	Art. 27 quater
Art. 15		Art. 2	

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet voorziet in de omzetting van richtlijn (EU) 2023/2226 van de Raad van 17 oktober 2023 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen.

Art. 3. In artikel 2 van het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen, gewijzigd bij de decreten van 23 december 2016, 26 juni 2020 en 10 februari 2023, wordt de zinsnede “en in de omzetting van richtlijn (EU) 2021/514 van de Raad van 22 maart 2021 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen” vervangen door de zinsnede “, in de omzetting van richtlijn (EU) 2021/514 van de Raad van 22 maart 2021 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en in de omzetting van richtlijn (EU) 2023/2226 van de Raad van 17 oktober 2023 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen”.

Art. 4. In artikel 5, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015, 23 december 2016, 26 juni 2020 en 10 februari 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan punt 15°, d), wordt de zinsnede “, dan wel of een natuurlijke persoon al dan niet fiscaal ingezetene is van de lidstaat die de ruling afgeeft” toegevoegd;

2° er worden een punt 29° tot en met 31° toegevoegd, die luiden als volgt:

- “29° inkomsten uit dividenden zonder bewaarneming: dividenden of andere inkomsten die in de lidstaat van de betaler als dividenden worden behandeld en die worden betaald of bijgeschreven op een andere rekening dan een bewaarrekening als gedefinieerd in bijlage I, deel VIII, onderdeel C, punt 3, van richtlijn 2011/16/EU;
- 30° levensverzekeringsproducten die niet onder andere rechtsinstrumenten van de Unie inzake inlichtingenuitwisseling en andere soortgelijke maatregelen vallen: verzekeringscontracten, met uitzondering van kapitaalverzekeringen die op grond van bijlage I, deel I, van richtlijn 2011/16/EU moeten worden gerapporteerd, waarbij uitkeringen uit hoofde van de overeenkomsten verschuldigd zijn bij het overlijden van een polishouder;
- 31° cliënt: voor de toepassing van artikel 11/2 tot en met 11/11, elke intermediair of relevante belastingplichtige die diensten, met inbegrip van bijstand, advies, raad of begeleiding, ontvangt van een tot het juridisch beroepsgeheim gehouden intermediair met betrekking tot een meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie.”.

Art. 5. In artikel 11 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 10 februari 2023, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“De bevoegde autoriteit verstrekt aan alle buitenlandse autoriteiten automatisch alle inlichtingen waarover ze ten aanzien van de ingezetenen van die andere lid-

staat beschikt over de volgende specifieke inkomsten- en vermogenscategorieën, op te vatten in de zin van de Belgische wetgeving:

- 1° inkomsten uit een arbeid;
- 2° tantièmes en presentiegelden;
- 3° inkomsten uit levensverzekeringsproducten die niet vallen onder andere rechtsinstrumenten van de Unie inzake inlichtingenuitwisseling, noch onder soortgelijke voorschriften;
- 4° pensioenen;
- 5° eigendom en inkomsten van onroerende goederen;
- 6° royalty's;
- 7° inkomsten uit dividenden zonder bewaarneming, met uitzondering van inkomsten uit dividenden die zijn vrijgesteld van vennootschapsbelasting overeenkomstig artikel 4, 5 of 6 van richtlijn 2011/96/EU van de Raad van 30 november 2011 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende lidstaten.”.

Art. 6. In artikel 11/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016 en gewijzigd bij het decreet van 10 februari 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. Paragraaf 1 en 2 zijn niet van toepassing op de gevallen waarin een voorafgaande grensoverschrijdende ruling uitsluitend betrekking heeft op belastingaangelegenheden van een of meer natuurlijke personen, tenzij een dergelijke voorafgaande grensoverschrijdende ruling na 1 januari 2026 is afgegeven, gewijzigd of hernieuwd, en waarbij:

- 1° ofwel het bedrag van de transactie of reeks transacties van de voorafgaande grensoverschrijdende ruling groter is dan 1.500.000 euro, of het equivalent daarvan in een andere valuta, als het bedrag wordt vermeld in de voorafgaande grensoverschrijdende ruling;
- 2° ofwel de voorafgaande grensoverschrijdende ruling bepaalt of een persoon al dan niet fiscaal ingezetene is van de lidstaat die de ruling afgeeft.

Voor de toepassing van het eerste lid, 1°, en onverminderd het in de voorafgaande grensoverschrijdende ruling bedoelde bedrag, omvat het bedrag van de voorafgaande grensoverschrijdende ruling bij een reeks transacties met betrekking tot verschillende goederen, diensten of activa, de totale onderliggende waarde. De bedragen worden niet geaggregeerd als dezelfde goederen, diensten of activa meerdere malen worden verhandeld.

In afwijking van het bepaalde in het eerste lid, 2°, vallen voorafgaande grensoverschrijdende rulings over bronbelasting op inkomsten uit arbeid, tantièmes en presentiegelden of pensioenen van niet-ingezetenen niet onder de uitwisseling van inlichtingen over voorafgaande grensoverschrijdende rulings met betrekking tot natuurlijke personen.”;

- 2° in paragraaf 5 wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° de identificatie van de andere persoon dan een natuurlijke persoon, tenzij de voorafgaande grensoverschrijdende ruling betrekking heeft op een natuurlijk persoon en overeenkomstig paragraaf 1 en 3 wordt verstrekt, en in voorkomend geval, van de groep personen waartoe die persoon behoort;”;

- 3° in paragraaf 5 wordt punt 9° vervangen door wat volgt:

“9° andere personen dan natuurlijke personen, tenzij de voorafgaande grensoverschrijdende ruling betrekking heeft op een natuurlijk persoon en

overeenkomstig paragraaf 1 en 3 wordt verstrekt, in de andere lidstaten, als die er zijn, op wie de voorafgaande grensoverschrijdende ruling naar alle waarschijnlijkheid van invloed zal zijn, waarbij vermeld wordt met welke lidstaten de personen in kwestie verbonden zijn;”.

Art. 7. In artikel 11/2, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 26 juni 2020, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° wordt tussen het woord “intermediairs” en het woord “van” de zinsnede “, met uitzondering van intermediairs die op grond van het juridisch beroepsgeheim van de meldingsplicht vrijgesteld zijn overeenkomstig artikel 11/6” ingevoegd;

2° punt 3° wordt vervangen door wat volgt:

“3° een samenvatting van de inhoud van de meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie, met onder meer de benaming waaronder ze algemeen bekend staat, als die beschikbaar is, en een beschrijving van de relevante constructies en alle andere inlichtingen die voor de buitenlandse autoriteit van belang kunnen zijn bij het beoordelen van een mogelijk belastingrisico, waarbij die beschrijving niet mag leiden tot de openbaarmaking van een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze, of van inlichtingen waarvan de onthulling in strijd is met de openbare orde;”.

Art. 8. In artikel 11/6 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 26 juni 2020, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de plaats van paragraaf 1, gedeeltelijk vernietigd bij arrest nr. 111/2023 van 20 juli 2023 van het Grondwettelijk Hof, komt een nieuwe paragraaf 1, die luidt als volgt:

“§1. Als een intermediair die advocaat is, gebonden is door een beroepsgeheim, is hij ertoe gehouden:

- 1° zijn cliënt, als die een intermediair is, schriftelijk en gemotiveerd ervan op de hoogte te brengen dat hij als advocaat niet aan de meldingsplicht kan voldoen, waardoor die meldingsplicht automatisch op zijn cliënt rust;
- 2° bij gebrek aan een intermediair als vermeld in punt 1° zijn cliënt die relevante belastingplichtige is of cliënten die relevante belastingplichtigen zijn, schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte te brengen van zijn of hun meldingsplicht.

De ontheffing van de meldingsplicht krijgt pas uitwerking op het tijdstip dat een intermediair voldaan heeft aan de verplichting, vermeld in het eerste lid.”;

2° in de plaats van paragraaf 3, vernietigd bij arrest nr. 111/2023 van 20 juli 2023 van het Grondwettelijk Hof, komt een nieuwe paragraaf 3, die luidt als volgt:

“§3. Geen beroepsgeheim overeenkomstig de eerste paragraaf kan worden ingeroepen aangaande de initiële melding van een marktklare constructie.”.

Art. 9. In artikel 21 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 26 juni 2020 en 10 februari 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste lid, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° voor de vaststelling, toepassing en handhaving van de Belgische wetgeving met betrekking tot de belastingen, vermeld in artikel 2 van richtlijn

2011/16/EU, en de belasting over de toegevoegde waarde, andere indirecte belastingen, douanerechten, de bestrijding van het witwassen van geld en van de financiering van terrorisme;”;

2° in paragraaf 2 wordt tussen het derde en het vierde lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“De bevoegde autoriteit die inlichtingen en documenten ontvangt, kan de ontvangen inlichtingen en documenten zonder de in het tweede lid bedoelde toestemming ook gebruiken voor elk doel dat onder een op artikel 215 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie gebaseerde handeling valt en die daartoe delen met de buitenlandse autoriteit die verantwoordelijk is voor beperkende maatregelen in de betrokken lidstaat.”;

3° in paragraaf 3 worden de woorden “tien werkdagen” vervangen door de woorden “vijftien kalenderdagen”.

Art. 10. In artikel 22, tweede lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “tien werkdagen” vervangen door de woorden “vijftien kalenderdagen”.

Art. 11. Aan hoofdstuk 4 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015, 23 december 2016, 26 juni 2020 en 10 februari 2023, wordt een afdeling 6 toegevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 6. Specifieke verplichtingen”.

Art. 12. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 februari 2023, wordt aan afdeling 6, toegevoegd bij artikel 11, een artikel 29/1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 29/1. In afwijking van artikel 30/4 bewaart de bevoegde autoriteit de gegevens die ze via automatische uitwisseling van inlichtingen overeenkomstig artikel 11 tot en met 11/11 heeft ontvangen, niet langer dan nodig is, maar in geen geval korter dan vijf jaar na de datum van ontvangst ervan om de doelstellingen van dit decreet te verwezenlijken.

De bevoegde autoriteit spant zich in om ervoor te zorgen dat een rapporterende entiteit langs elektronische weg bevestiging mag verkrijgen van de geldigheid van de inlichtingen met betrekking tot het fiscaal identificatienummer van elke belastingplichtige die op grond van artikel 11 tot en met 11/11 onder de uitwisseling van inlichtingen valt. De bevestiging van inlichtingen met betrekking tot het fiscaal identificatienummer kan alleen worden gevraagd met het oog op de validering van de juistheid van de gegevens bedoeld in artikel 11, artikel 11/1, §5, en artikel 11/2, §2.”.

Art. 13. Aan hoofdstuk 4 van hetzelfde decreet wordt een afdeling 7 toegevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 7. Rapportage en verstrekking van het fiscaal identificatienummer”.

Art. 14. Aan hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 februari 2023, wordt aan afdeling 7, toegevoegd bij artikel 13, een artikel 29/2 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 29/2. Het door de lidstaat van verblijf afgegeven fiscaal identificatienummer van gerapporteerde natuurlijke personen of entiteiten door de rapporterende entiteit of rapporterende personen moet worden gerapporteerd en door de bevoegde autoriteit worden verstrekt als dat uitdrukkelijk vereist is op grond van en krachtens de artikelen van en de bijlagen bij richtlijn 2011/16/EU.

Voor belastingtijdvakken die ingaan op of na 1 januari 2030, wordt het door de lidstaat van verblijf afgegeven fiscaal identificatienummer van ingezetenen gerapporteerd, indien mogelijk, met betrekking tot de in artikel 11, eerste lid, 1°, 2° en 4°, bedoelde inlichtingen, voor zover het gaat om inkomsten- en vermogenscategorieën waarover zelfs bij gebreke van een fiscaal identificatienummer inlichtingen zouden zijn verstrekt.

Voor belastingtijdvakken die ingaan op of na 1 januari 2028, wordt het door de lidstaat van verblijf afgegeven fiscaal identificatienummer van personen en entiteiten gerapporteerd, indien mogelijk, met betrekking tot de in artikel 11/1, §5, 1° en 9°, bedoelde inlichtingen, en ook dat van gerapporteerde personen en entiteiten ten aanzien van de in artikel 11/2, §2, eerste lid, 8°, bedoelde inlichtingen.

Voor belastingtijdvakken die ingaan op of na 1 januari 2028, vermeldt de bevoegde autoriteit, als dat van de buitenlandse autoriteit van de lidstaat is verkregen, het door de lidstaat van verblijf afgegeven fiscaal identificatienummer van personen en entiteiten, bij de verstrekking van de in artikel 11/1, §5, 1° en 9°, bedoelde inlichtingen, en ook dat van de gerapporteerde personen en entiteiten bij de verstrekking van de in artikel 11/2, §2, eerste lid, 8°, bedoelde inlichtingen.”.

Art. 15. Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2026.

In afwijking van het eerste lid treden artikel 11 en 12, en artikel 14 voor zover het een artikel 29/2, derde en vierde lid, invoegt in het decreet van 21 juni 2013 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van belastingen, in werking op 1 januari 2028.

In afwijking van het eerste lid treedt artikel 14 voor zover het een artikel 29/2, tweede lid, invoegt in hetzelfde decreet, in werking op 1 januari 2030.

Philippe MUYTERS
Simon BEKAERT
Peter VAN ROMPUY
Arnout COEL
Marc HENDRICKX
Kris VERDUYCKT
Toon VANDEURZEN